

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 50. Ecclesia[sic!] Septentrionalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. *tum tamque impie effusum exercitus Dei*
 A. G. 1150. *sanguinem vindica.* Verumtamen Græci
 isti, in quorum cervices Rogerii Regis
 arma immittere Abbas Cluniacensis fer-
 venissime cupiebat, Christiani erant,
 ne his stimulis opus erat Rogerio, quem
 Græci jam diu hostem maxime formi-
 dandum sentiebant.

§. L.

*Ecclesia Septentrionalis.**vit. an.**Boll. 19.**Sax. to. 2.**p. 249.**Jo. Magn.**hist. Goth.**L. XVIII.**c. 18.**vit. Eric.**Boll.**18. Maji.**to 15. p. 187.*

Sub idem tempus Ecclesiam Sueciæ
 Martyres duo illustrarunt, Henricus
 Episcopus Upsaliæ, & Rex Ericus seu
 Henricus, idem enim est nomen. Epi-
 scopum, in Anglia natum, anno mil-
 lesimo centesimo quadragesimo octavo
 ordinaverat Nicolaus Episcopus Alba-
 nensis, Papæ Legatus & ipse ex Gente
 Anglorum, postea ad Summum Pon-
 tificatum evedtus, & Hadrianus IV.
 dictus. Ericus carissimus erat Henrico
 Regi, cujus unica cura fuit Religionem
 defendere & propagare atque Justitiæ
 Regnum proferre; ita ut Leges ab eo
 conditæ sequentibus Sæculis celeberrimæ
 extiterint. Is etiam bellum gerendum
 suscepit, adversus Finonienses, populos
 adhuc infideles & nominis Christiani
 hostes, postquam prius pacem obtulis-
 set, si Fidem amplecti vellent. Porro
 in hac expeditione, Episcopum Upsaliæ
 habens

habens in castris, cum magnam repor-
 tasset de Finoniensibus victoriam, gra-
 tias Deo egit prostratus in terra, copio-
 sas fundens lacrymas, & dolens ruinam
 tot animarum, quæ per Baptismum ad
 Salutem pervenire potuissent. Devicto
 populo pacem concessit, eique Evan-
 gelium prædicari iussit. Fundatæ sunt
 Ecclesiæ, constituti Presbyteri, atque,
 Rege in Sueciam redeunte, Henricus
 Episcopus apud Neophytos permansit,
 quos in Fide confirmaret. Cum vero
 Neophytorum istorum aliquis homi-
 cidium commisisset, & Sanctus Vir reum
 ad suscipiendam pœnitentiam canoni-
 cam compellere voluisset, ut ceteros ter-
 rore contineret, ille in furorem actus
 Sanctum Episcopum interfecit, cujus
 Sanctitatem complura miracula prodide-
 runt. Verte batur tunc verisimiliter an-
 nus Salutis millesimus centesimus quin-
 quagesimus, & Ecclesia festum S. Mar-
 tyris decima nona Januarii celebrat.
 Erico Regi in Sueciam reverso quidam
 Danorum Princeps, qui Regno Sueciæ
 inhiabat, arma intulit. Cumque in Festo
 Ascensionis Domini Upsaliæ, capite regni
 sui, Sacerdote Sacris operante Regi oranti
 amicorum promptissimi nunciarent, ho-
 stes urbi imminere, in quos collecto mi-
 lite procedendum esset, *finite me*, in-
 quit, *toti Missæ præsentem adesse, spero*

Sæcul. XII.

A. C. 1150.

Sæculi. XII. nos reliquo officio divino in alia Ecclesia
 A.C. 1151. interfuturos. Tum cum paucis egressum, ut sua tueretur, quia latrones illi non justum prælium, sed insidias & solius Regis cædem meditabantur, in terram dejiciunt, multis plagis perfodiunt, & capite truncant. Tam tetrum facinus decima octava Maji anno millesimo centesimo quinquagesimo primo altera post Ascensionem Domini die peractum. Ubi occisi corpus ad sepulturam familiares pararunt, viderunt cilicium sub vestibus latuisse, sed præterea vivens variis poenitentiae operibus, vigiliis, jejuniis, balneis aquæ frigidae rebellem carnem domuerat. Post mortem suam Henricus pro vivis apud Deum intercedens plurimis claruit miraculis, eumque Ecclesia inter Martyres illa die, qua cecidit, colit.

Martyr.
Rom. 18.
Maji.

Saxo
Gramm.
lib. 14.
p. 238.

Sup. Lib.
LXIV.
n. 57

Nicolaus Episcopus Albanensis, ab Eugenio Papa in Daniam missus Ecclesiam Archiepiscopalem condidit in Norwegia, quæ provincia hæcenus Ecclesiæ Archiepiscopali Lundensi subjecta fuerat. Sed etiam in Suecia Sedem Metropolitanam erecturus, Concilium provinciale Lincopii anno millesimo centesimo quadragesimo octavo celebravit. Quia vero Gothi & Sueci tam de loco futurae Metropolis, quam de viro ad illam dignitatem eligendo dissentiebant, Legatus re infecta discessit; Gothi enim Archiepiscopo

episcopo Bremensi quam Upsaliensi sub-
 esse malebant. Nicolaus Legatus per
 Daniam rediens Esquilio Archiepiscopo
 Lundensi Pallium commisit, quod Archi-
 episcopo Sueciæ daturus fuisset, ut illud
 Præsuli, quem Gothi & Sueci communi
 consensu electuri essent, traderet. Id
 vero exsequi non licuit. Eo itaque con-
 silio Legatus Archiepiscopum Lunden-
 sem Dignitate Primatis in Suecia & Nor-
 wegia condecorabat, ut Archiepisco-
 patu nuper in Norwegia fundato sola-
 tium aliquod post imminutam ipsius dice-
 cesim conferret. Nicolaus, exinde Papa-
 tum consecutus, hoc jus Primatus Lunden-
 sium confirmavit.

Illatempestate Ecclesiæ Metropolitanæ
 Bremensi Hartwicus præerat, Alberon-
 nis, anno millesimo centesimo quadra-
 gesimo octavo defuncti, Successor, qui
 eam Sedem annis viginti tenuit. Anno
 sequente, millesimo centesimo quadra-
 gesimo nono, pace inter Saxones & Scla-
 vos reducta, ad restituendos Episcopa-
 tus a barbaris illis destructos, videlicet
 Oldenburgensem, postea Lubecam
 translatum, Ratzeburgensem & Mega-
 lopolitanum, postea Suerinum transla-
 tum, animum adjecit. Quippe hæ Sedes
 Episcopales per annos octoginta vaca-
 verant, sicque Hartwicus se cunctis suis
 Suffraganeis privatum dolebat, cum et-
 iam

*Hist. ap.
 Lindem. br.
 p. 102.*

M s

iam

Sæcul. XII. iam illa Jurisdictione, qua Antecessores
 A.C. 1151. ejus in Episcopos Daniæ, Norwegiæ &
 Sueciæ potiebantur, careret. Hanc igitur
 tum precibus, tum donis a Papa &
 Imperatore sibi iterum obtinere frustra
 conatus, memoratos Episcopatus propin-
 quos, in regione Sclavorum positos,
 restaurare aggressus est. Quare Episco-
 pum Oldenburgensem consecravit Vice-
 linum, Presbyterum Venerabilem, qui
 ad propagandam in Holsatia fidem annis
 non minus triginta piissimo labore de-
 sudabat; Eminchardum vero Hartwicus
 Episcopum Megalopolitanum ordinavit.

§. LI.

Vicelinus Episcopus Oldenburgensis.

Vicelinus in Dicecesi Mindensi parenti-
 bus magis virtute quam censu con-
 spicuis natus, pueritiam jam egressus,
 literis operam dare cœpit, primum in
 patria sua, deinde Paderbornæ, sub
 Hartmanno Magistro celeberrimo, qui
 ardentissimam sciendi cupiditatem in
 Vicelino temperare coactus est (*).
 Postea

*Helm. I.
 c. 43. c. 45.*

(*) Cum hic aliqua Episcopatus Paderbor-
 nensis occurrit mentio, ansa mihi præbetur,
 tristem & dubiam antiquissimæ hujus Ecclesiæ
 fortem, qua hodie premitur, quin etiam pericu-
 lum Rei Catholicæ non nullum commemorandi.
 Nempe Ecclesiæ Paderbornensis, Monasteriensis,
 & Hildes-